

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpilddar-
komitejas organs

PADOĻU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 114 (2003)

Piektdien, 1957. g. 27. septembri

13. gads

Laikus sagatavot rūpniecības uzņēmumus ziemai

Lai rūpniecības uzņēmumi normali strādātu un pirms termiņa izpildītu ražošanas gada plānus, svarīgi, lai tie laikus tiktu sagatavoti darbam rudens un ziemas periodā.

Jānodrošina, lai bez pārtraukuma ziemā darbotos enerģētikas saimniecība, transports, ventilācija un apkure.

Gatavojoties ziemai nepieciešams nodrošināt katru rūpniecības uzņēmumu ar kurināmā rezervēm, izejvielām un materiāliem.

Liela nozīme ir laikus un labi veiktam remontam kā uzņēmumu ražošanas, tā arī dzīvojamās telpās.

Rajona rūpniecības kombinātā ražošanas apspriedēs izskatīti cehu priekšnieku ziņojumi par gatavošanos darbam ziemas apstākļos un pašreiz jau realizētajiem pasākumiem, lai sagatavotos ziemai. Tomēr atsevišķos cehos vēl jāiestiklo daži logi, jāuztāsa dubultdurvis. Mehāniskais cehs nav apgādāts ar kurināmo. Šinī cehā vasarā autogēna un elektrisko metināšanu izdarīja pagalmā, bet ziemā būs nepieciešamas telpas. Esošās ir šauras un nav sagatavotas ziemas apstākļiem.

Rūpkombināta kūdras purvā strādās visu ziemu. Tāpēc nepieciešams tur uzcelt baraku vai sarga mājiņu, kur sargs un strādnieki varētu ziemā apsildīties, kā arī izrakstīt nepieciešamos dokumentus par kūdras izsniegšanu.

Tātad, lai rūpniecības kombināts varētu bez traucējumiem ziemā strādāt, vēl jāveic daudz pasākumu. Lai tos ātrāk paveiktu, par to jārūpējas administrācijai, partijai un arodbiedrības organizācijām.

Daudz jāveic, gatavojoties darbam ziemas apstākļos, finieru rūpnīcā „Vulkans”. Līdz 15. oktobrim te paredzēts pabeigt tvaika vadu un finieru žāvētavas izolāciju, nokrāsot izolētās caurules. Vēl jāiekārto apsildīšana jaunajā zāģu-zaļu asināšanas cehā. Jāizremontē apsildīšanas fugošanas cehā. Rūpnīcā jāuzstāda jauni ventilatori un gaisa vadītājs dēļu žāvēšanas kamerā. Plaša patēriņa cehā jāizremontē jumts un iekšējie sliekšņu celi, un jāveic virkne citu pasākumu.

Finieru rūpnīcā „Vulkans”, gatavojoties ziemai, varētu vēlēties ražot darbu, lai visus paredzētos pasākumus veiktu laikā.

Ziemai roši gatavojas Kuldīgas tūku fabrika, kur apkures terīces ir izremontētas, kārtībā divi tvaika katli centralajai apkurei. Tvaika vadi ir izolēti, apgaismojums iekārtots, vēl loģiski jāieliek dubulttrāmjī, jāiestiklo dažas rūtiņas un jāveic ārējo durvju remonts.

Daudz, gatavojoties ziemai, paveikts Kuldīgas pienotavā un tai pakļautajās krejotavās, kas visumā ziemai ir gatavotas.

Partijas, arodbiedrības rūpniecības uzņēmumos un uzņēmumu vadītāju pienākums ir darīt visu iespējamo, lai strādniekiem un kalpotājiem nodrošinātu ziemā labus darba apstākļus. Laiks vēl ir, tas tikai racionāli jāizmanto.

Deviņu mēnešu plāns — par 125 procentiem

Finieru rūpnīcas „Vulkans” kolektīvs var lepoties ar jauniem darba panākumiem. Deviņu mēnešu plāns jau izpildīts par 125 procentiem.

Par godu Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadiņai strādnieki un inženier tehniskie darbinieki ieslēgušies spraigā socialistiskā sacensībā. Vakar pie rūpnīcas vārtiem izliktais „zibens” vēstīja, ka brigadieru Gotfridsona un Kairiša vadītā gateru brigade maigā sazāģējusi 77 kbm kokmateriālu, pārsniedzot

uzņemtās saistības par 99 procentiem. Brigade izvirzījusi sacensības priekšgalu.

Ceha vadītājs b. Gecs pastāsta, ka arī pārējās brigades strādā labi. Ceha laudis cīnās par materiālu ekonomiju. Plānā paredzēto 62 procentu vietā no pārstrādātā kokmateriāla daudzuma tiek dots 67 procenti dēļu.

Ceha kolektīvs apņēmis līdz mēneša beigām dot 140 kbm dēļu virs plāna.

T. Zūgalvis

Neatlaidīgi cinieties PAR RUDENS DARBU ātrāku izpildi

Cukurbietes novāc abās brigādēs

Attēlā: cukurbiešu novākšana otrajā brigādē.

Pagājušajā nedēļā kolchozā „Sarkanā zvaigzne” sāka masveidīgu cukurbiešu novākšanu. Otrās brigades laudis jau izrāvuši un sakrāvuši kaudzēs cukurbietes no 5 ha lielas platības, bet nodari-

nātas ap 25 t sakņu. Pirmajā brigādē izrautas cukurbietes 2 ha platībā. Raža ir ap 250 cnt no ha. Nesen kolehoznieki uzsāka cukurbiešu piegādi pieņemšanas punktā. Piegādei sagatavotas 33 t cukurbiešu.

Izpildīts obligatās kartupeļu piegādes uzdevums

Uzsākuši kartupeļu novākšanu, lauksaimniecības arteļa „Traktorists” laudis vispirms steidz norēķināties obligatajā kartupeļu piegādē ar valsti un par MTS darbu. Viņi ik dienas Pelču spirta rūpnīcai piegādā vairākas automašīnas

kravas ar kartupeļiem. Kolchozs jau nokārtojies saistības ar valsti obligatajā piegādē un tagad turpina piegādāt kartupeļus par MTS darbu un valsts iepirkumā. Pavīsam no kolchoza Pelču spirta rūpnīcā pievests 18 tonnas kartupeļu.

A. Krūms

Novāc kartupeļus

Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā arvien plašāk izvērs kartupeļu novākšanu. Pēdējās dienās šeit nodarbina 4 kartupeļu rokāmās mašīnas. Katru mašīnu apkalpo 10 lasītā-

ji. Tādējādi kartupeļu novākšanā ik dienas nodarbināti vairāk nekā 40 cilvēki — talcinieki no Rīgas, Kuldīgas un kolchoznieki. Uzsākta arī kartupeļu piegāde valstij.

V. Cers

Pārskats

par kartupeļu novākšanas
un rudens aršanas gaitu
rajona kolchozos
uz š. g. 25. septembri

Kolchozs	Novākti kartupeļi proc.	Rudens uarts proc.
„Traktorists”	29,1	26,3
„Venta”	22,5	15,0
„Uzvara”	19,4	35,8
„Imanta”	19,4	18,6
„Socialisma ceļš”	17,5	37,5
„Spars”	14,5	9,2
„Proletarietis”	14,3	31,2
„Komunars”	13,6	15,0
Kārļa Marksa v. n.	13,5	11,9
„Grauds”	12,5	30,2
Lisenko v. n.	11,1	10,9
„Komunisma ceļš”	11,0	12,0
Leņina v. n.	9,4	25,0
„Kopdarbība”	9,2	26,9
„Leņina ceļš”	9,2	12,2
„Cīņa”	9,1	21,3
„Sarkanā zvaigzne”	8,6	9,3
„Sarkanais karogs”	7,3	4,8
Zdanova v. n.	7,0	31,4
„Padoļu Latvija”	6,8	9,8
„Abava”	6,7	13,9
„Brīvības ceļš”	6,6	44,1
„Kurzeme”	5,6	19,6
„Latvijas strēlnieks”	5,3	11,3
„Dzimtene”	5,0	15,2
„Uzvaras karogs”	4,8	25,3
Micurina v. n.	4,5	14,4
„Jaunā gvarde”	4,3	20,0
„Boļševiks”	2,9	8,0
„Brīvība”	—	36,9
Raiņa v. n.	—	36,8
„Aktivists”	—	13,3

Kolchozā „Cīņa”

Lai paātrinātu cukurbiešu novākšanu kolchozā „Cīņa” cukurbiešu iecelšanai izmanto zirga vilkmes izcēlāju. Cukurbietes izrauj arī talcinieki un kolchoznieki ar rokām. Daļu cukurbiešu nodarīna turpat uz lauka, bet daļu ar visām lapām saved šķūņos, lai varētu darināt lietainā laikā.

J. Rubenis

Brigade novāc bagātu cukurbiešu ražu

Pagājušajā gadā lauksaimniecības arteļi „Jaunā gvarde” daļa cukurbiešu palika nenovāktas. Lai šogad nenotiktu tas pats, otrās kompleksās brigades cukurbiešu audzētājas laikus stājās pie darba, jo 7,2 ha cukurbiešu brigādei nav maza platība.

—Līdz šim gan novākti tikai 2 hektari, jo ne jau katru dienu jauju kolchoznieciem pie cukurbietēm vien strādāt, — it kā vainīgi smaidīdams stāsta brigadieris b. Griestis.

Patiesībā ne jau tīšām brigadieris atrauj kolchoznieces no cukurbiešu novākšanas. Brigādē vēl jāvēc arī vasarājs. Lūk, tāpēc arī tikko parādās saule, viņš kolchoznieces sauc palīgā labības ievākšanā.

Izmantojot katru stundu laika, čakli cukurbiešu laukos strādā kolchoznieces Lina Liepa, Irma Kleimberga, Margrieta Eida un vairākas citas.

nodarināto biešu kaudzes.

—Grinovskai gan būs pāri par 200 cnt no ha, — jau tagad spriež kolchoznieki, vērtēdami putnkopes izaudzētās bietes. Un tādas bietes redzamas ne vienā vien laucīņā.

Cukurbietes šogad audzēja arī skolnieces, bet pašas vien tās novākt nevar, jo mācības meitenēm pirmajā vietā. Taču atrisinājumu drīz vien atrada — meiteņu laucīņu novāc talcinieki — Snēpeles vidusskolas skolnieki. Viņu čaklo darbu brigadieris nevar vien beigt slavēt. Nodarīnātās bietes

ar pajūgiem tūlīt pieved pie ceļa un tad tālāk uz Kuldīgu.

Steigt cukurbiešu novākšanu liek nevien bailis no sala, bet arī tas, ka lapas vajadzīgas skābarībai. Sētās skābarības kultūras brigādē jau ieskābētas, bet viens otrs sadīdzis labības kūlis bez zaļās masas piedevām neskābst. Tāpēc arī kolchoznieki visu, kas derīgs skābarībai ved pie tvertēm, lai ziemā nebūtu jābēdājas par lopbarības trūkumu.

R. Doniņa,
partijas pirmorganizācijas
sekretāre kolchozā „Jaunā
gvarde”

DĀRZKOPJI UZDEVUMU VEIKS

Bija agrs pavasaris, kad lauksaimniecības arteļa „Sarkanā zvaigzne” siltumnīcās jau valdīja spraiga darba rosme. Naktīs laiks pieturējās vēl diezgan auksts, tādēļ dārzeņu audzētājiem bija ko pagudrot, lai dēsti augu mājā neapsaltu. Pamēģināja izmantot apsildīšanai parasto tvaika lokomobili, laižot tvaiku pa augu mājā novietotajām caurulēm. Šādai izdomai bija lieliski panākumi: siltumnīcā saglabājās vajadzīgā temperatūra un iesaistītie dēsti labi attīstījās. Dārzkopji izaudzēja vairāk tūkstoš „Altajas”, „Podarok”, „Podmoskovskij” un citu šķirņu tomātu dēstus. Kāpostu, gurķu un citus dēstus kolchoznieki audzēja kūdras-trūdzes podiņos.

Pirmos redīsus un salātus pārdeva kolchozniekiem un kuldīdzniekiem jau aprīļa sākumā. Tagad dārzeņu audzētāji novāc vasarā izaudzēto ražu. Jāsaka, ka pūles nav bijušas veltīgas. Tirgū pārdots ap 2 t tomātu, 3 t gurķu. Vēl dārzkopji iegūs gandrīz tonnu gurķu. Tonna gurķu ieskābēti mucās. Tos pārdos ziemā. Gurķus kolchoznieki uz lauka vien audzēja 2 ha platībā. Nākamajā pavasarī dārzkopjiem nevajadzēs meklēt arī gurķu sēklas. Siltumnīcā novietoti lielāks skaits sēklīnieku.

Ne mazāku grūtību sagādāja tomātu audzēšana. Tuvojoties rudenim, tomāti uz lauka sāka bojāties. Dārzkopji tos izraka ar visām saknēm un pārstādīja augu mājā. Tur tie turpi-

Attēlā: dārzkopes novāc burkānus.

na zaļot, ziedēt un oktobrī dos otru ražu. Līdz ar to no tomātiem iegūs gadā divas ražas.

— Tagad mums ir zināma pieredze, tādēļ nākamajā gadā pēc pirmās ražas novākšanas tomātus droši pārstādīsim siltumnīcās un iegūsim vēl otru ražu, — saka kolchoza dārzkopības brigadieris b. Puļeksis.

Dārzkopji tomātus novāca, tikko tie sāka dzeltēt. Lai ātrāk augļi nogatavotos, tos novietoja graudu kaltē, kur uzturēja ap 20° C temperatūru. Šādā temperatūrā tomāti ātri nogatavojās.

Pašreiz siltumnīcā zied gurķi. Nākamajā mēnesī varēs pārdot jaunu gurķu ražu.

Dārzkopji siltumnīcas pilnīgi izmantošanai velta sevišķu vērību. Piemēram, vispirms izaudzēja salātus, pēc tam turpat iesēja sēklas dēstu iegūšanai, daļu tomātu dēstu atstāja unieguva augļus, bet pēdīgi ie-

sēja gurķus. Tātad no vienas un tās pašas platības iegūtas trīs ražas.

Dārzkopji šogad izaudzējuši labu galda burkānu ražu, caurmērā no hektara iegūst ap 20 cnt burkānu. Pašreiz dārzkopības brigades kolchoznieces novāc burkānus.

4 ha platībā izaudzēti arī vēlie kāposti. Tos pārdos svaigā veidā un skābēs. Bez tam tirgū varēs pārdot arī galda bletes. No dārzkopības kolchoznieki ieguvuši jau vairāk nekā 50 tūkstoš rubļu, bet par nerealizēto produkciju vēl paredz ieņemt 30.000 rubļu.

Dārzkopības brigade nav liela — tikai 6 cilvēki. Labi strādā visi brigades ļaudis. Felicita Ose, Olga un Alma Salmgriezes, Zelma Veigelda, Krišs Priede ātri novāca burkānus. Dārzkopjiem pavasarī vairākas dienas palīdzēja arī Turlavas skolas skolēni.

R. Rītums

RUDENS KOLCHOZĀ

lietu, arī netālu no kolchoza kantora kartupeļu laukā darbs pilnā sparā. Tur jaunā II kompleksa brigades laukko- pils Vilma Beka kartupeļu rokamajai mašīnai pat piejūgsi 4 zirgus. Vipās vadītās mašīnas tērauda lāpstīgas lieliski izārda kartupeļu vagu un baltos bumbuļus 8 lasītājas tik tikko paspēj salasīt.

Kolchozā jau novākti kartupeļi no apmēram 20 ha platības. Ja pirmajās dienās kartupeļu laukos strādāja 4 mašīnas, tad tagad — jau 6, pie kam divas apkalpo talcinieki no pilsētas.

Vidēji 17 centneri graudu no hektara

Kolchoza šķūņi ir piepildīti ar bagātīgi izaudzēto ražu. Otrajā brigādē vidēji no katra ziemāju hektara nokļu pa 16—17 cnt graudu. Tāds birums bija no visiem 40 hektariem. Taču paši labākie rudzi, kas brigādē izaudzēti 18 ha platībā, vēl nav kultī. Tātad vidējais birums būs vēl lielāks.

Mazāks birums nav arī pārējās brigādēs. Tiesa, vasaras kvieši dos mazāk, taču plānoto ražu — 10 cnt no hektara,

kolchozā iegūs ar uzvižu. Tas nozīmē, ka, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, kolchozā graudu būs par 300 centneriem vairāk un vairāk sapems arī kolchoznieki.

Brūnālas dod vairāk piena

Vēl tikai 3 mēneši un noslēgsies 1957. gads. Jāsaka, ka savas saistības kolchoza lopkopes-slaucējas godam pilda. Šogad ieplānots no katras govys izslaukt 1850 litrus. Tas ir krietni vairāk nekā pagājušajā gadā. Ar iepriekšējā gada barības bazi samierināties nevarēja un kolchozā desmitiem hektaru platībā ierīkoja kultivētās ganības, papildus govys saņēma zaļā konveijera kultūras. Rezultāti nav izpalikuši. Uz 1. septembri kolchozā vidēji no govys izslaukts 1393 l piena. Tas nozīmē, ka no govys šogad iegūts par 221 l piena vairāk. Un ja vēl nem vērā, ka septembrī vidēji katra slaucēja jau kāpinājusi izslaukumu turpat par 50 l no govys, tad tas nozīmē, ka lopkopes saistības ne tikai izpildīs, bet arī pārsniegs.

Lūk, rezerve piena izslaukumu palielināšanai

Pelču spirta rūpnīca sākusī darbu. Katru dienu šeit krājas ap 30 tonnām vērtīgā lopbarība — šķiedenis.

Lai nebūtu strīdu, rajona izpildu komiteja iedalīja kolchoziem saņemšanai katru dienu noteiktu daudzumu. Pašreiz tikai Lisenko vārdā nosauktais kolchozs savai lielopu fermai dienā piegādā ap 4 tonnām šķiedēnu. Un nav nejaušība, ka šeit panāk lielāko piena izslaukuma pieaugumu no govys.

Katru dienu šķiedēna krājumi aug, bet tādi kolchozi kā „Proletarietis”, „Padomju Latvija”, „Jaunā gārde”, kam spirta rūpnīca pavisam tuvu, vēl nav lopiem izbarojuši ne

kilogramu šķiedēna. Liekas divaini, ka kolchoza „Proletarietis” priekšsēdētājs b. Leimanis un kolchoza „Padomju Latvija” priekšsēdētājs b. Zariņš nemaz nedomā izmantot lielo iespēju piena izslaukumu palielināšanā, kaut gan labi zina, ka uzņemtas saistības piena ieguvē nepildās.

Lielas iespējas izbarot spirta rūpnīcas šķiedeni ir kolchoziem „Jaunā gārde”, „Sarkanā zvaigzne”, „Boļševiks” un daudziem citiem.

Neizmantojot šķiedeni, rajonā ik dienas iegūstam simtiem litru piena mazāk. Lūk, tāpēc katram kolchozam, kam iedalīts šķiedenis, tas neka vēloties arī lopiem jāizbaro.

A. Zars

PA MŪSU LAIKRAKSTA MATERIĀLU PĒDĀM

„Šoferis Ristes humors”

Ar tādu virsraksta mūsu laikraksta šā gada 107. numurā bija ievietots feļetons.

ATK-7 vadība redakcijai ziņo, ka feļetonā minētais

atbilst patiesībai. Šoferis Riste atlaists no autobusa šoferu pienākumiem un norikots darbā uz kravas mašīnas. Autobuss nodots kapitālā remontā.

Ienākumi no cūkkopības divkārsosies

Rudepos kolchozu cūku kūtiņi parasti pārpilnas ar nobarojamām bekoncūkām. Tā tas ir arī kolchozā „Venta”.

Šogad ienākumus no cūkkopības paredzēts vairāk nekā divkārsot vai uz 100 ha aramzemes ražot 24 cnt cūkgaļas. Ja pašreiz kolchozs nodevis valstij tikai mazliet vairāk nekā trešo daļu no plānotā, tad ielūkojoties cūku novietnēs, redzam, ka savas saistības godam izpildīs arī cūkkopes. Tā „Plošnieku” novietnē cūkkope Anna Flesnere beidz nobarot 64 bekonus. No katras sivēnu mātes viņa ieguvusi vairāk nekā 18 sivēnus. Rudenī kolchozs valstij nodos vairāk nekā 180 centnerus cūkgaļas.

Lai panāktu ASV

Kad jautājam priekšsēdētājam b. Jansonam par kopējiem kolchoza šā gada naudas ienākumiem, tad viņš atbildēja:

— Negribu jau lielities, bet lopkopība mums dos vairāk nekā 700 tūkstoš rubļu. Un ja vēl pieskaitām 120 tūkstoš rubļu, ko ieguvām no sēklīniekiem un pārējos ienākumus, tad droši var sacīt, ka plānotie ienākumi — 900 tūkstoš rubļu būs.

Mazliet padomājis, viņš kļūsi vēl piebildā:

— Ja jau tā interesē mūsu ienākumi, tad atklāšu savu noslēpumu. Esmu aprēķinājis, ka mēs šajā gadā ieņemsim miljonus rubļu.

— Lai jau tuvākajos gados panāktu ASV lauksaimniecības produktu ražošanā uz

vienu iedzīvotāju —, teica b. Jansons, mēs kā galveno priekšnosacījumu izvirzām stabilas lopbarības bāzes radīšanu.

Esam paredzējuši 1958. gadā no katras govys izslaukt 2100 l piena. Lai šīs mūsu saistības būtu reālas, jau šoruden sagatavojām ap 100 t vairāk labu āboliņa sienu. Pirmo gadu kolchoza pastāvēšanas laikā govīm varēsīm izbarot ap 500 t saknes, kas izaudzētas kopos druvā, neskaitot piefermas lauciņu ražu.

Tiesa, kolchoza priekšsēdētājs atzina, ka līdz šim skābarība ir sagatavota par 100 t mazāk nekā iepriekšējā gadā, taču tas sagatavošana joprojām turpinās.

— Nākamā gada sienam un ganībām ir vairāk nekā 400 ha kultivēto zālāju, no kuriem 125 ha iesaistīs šogad. Sēto zālāju lauki un kultivētās ganības vēl joprojām tiks paplašinātas, jo kolchozam rezervē ir visdažādākās zālāju sēklas kā: vēlais āboliņš, timotiņš, auzene, pļavas lapsaste, bezakotu lācauza, parastā skarene, kamolzāle un citas.

Ir padomāts arī par cūkkopības attīstību. Jau nākamajā gadā būs atrisināta sivēnu problēma, jo pašreiz audzē 40 jaunus sivēnu mātē, kas pavasarī dos pirmos mētenus.

Šogad ir paplašināti kartupeļu stādījumi un auguši tie nav slikti. Vidēji 90—130 cnt novāc no hektara. Cūku barošanai atbērs vismaz 200 t. Ap 100 t būs arī graudi spēkbarībai. Tātad arī bekoni būs!

Jā, neskatoties ne uz kādiem dabas untumiem, rudens kolchoza „Venta” darbajaudim ir atnesis lielas bagātības. Pilnas ir kļuvasas viņu klētis, šķūņi, kūti. A. Petrova

Jau ilgāku laiku ir retatāda diena, kad nelīst. Tādēļ liekas, ka ikviens saprātis ar kādu nepacietību lauku darbajaudis ik vakarus un rītos klausās kārtējās laika ziņas. Taču radio diktora balss ik reizes atkārtoti vienu un to pašu:

—... mainīgs mākoņu daudzums, brīžiem īslaicīgs lietus.

Lai, spītējot šiem dabas untumiem, bez zudumiem novāktu ražu un laikus veiktu visus pārējos darbus dravās un fermās ir vajadzīga liela darba mīlestība, neatlaidība. Lauksaimniecības arteļa „Venta” ļaudīm tās netrūkst.

Strādā arī lietū

Ja abpus Saldus — Kuldīgas līdceļam kolchozu „Dzintars” un Lēpina vārdā nosauktā laukos dažviet redzam pa nenokoptai auzu druvi vai neievērtami miežu gubīnai, tad citādi ir lauksaimniecības arteļa „Venta” laukos. Lūk, lielceļa vienā pusē skatam pavid varenī sazaļojošs apstātais ziemāju lauks, bet otru pusē lielceļam — spēcīgs kāpurķēžu traktors stēdiz uzart rugaines. Kables MTS mehanizatori jau uzaruši vairāk nekā 60 ha.

Mazliet tālāk rosas cukurbiešu novācēji. Neskatoties uz

Mūsu republikā

Kolchozu
jauncellnes

Jēkabpils rajona lauksaimniecības arteli palielina kapitāla ieguldījumus celtniecībā. Kolchozā „Pirmais Maijs” uzbūvēta kūts 25 ēkām un barības virtuve.

Lauksaimniecības arteli „Lāčplēsis” jau nodota lietošanā kūts 22 ēkām. Būvdarbos dārgo ķieģeļu vietā plaši lieto dolomitu un laukakmeņus.

Kolchozos „Rekords”, „Nākotnes kalējs” un „Lāčplēsis” ceļ govju kūti un dzīvojamās mājas lopkopjiem.

Ražo virsplāna
produkciju

Saldus rūpniecības kombināta kolektīvs iesaistījis sacensībā par godu Lielā Oktobra 40. gadadienai. Uzņēmums jau devis virsplāna 20 tūkstošus krāsns podiņu un daudz citas produkcijas. Pašlaik kombinātā apgūst glazēto krāsns podiņu ražošanu.

Plaši meliorācijas
darbi

Gulbenes un Balvu meliorācijas mašīnu stacijas mehanizatori izvērsuši plašus meliorācijas darbus Alūksnes rajona teritorijā. Nākamajā gadā lauksaimniecības arteli „Zvaigzne” sāks izmantot vairāk nekā 600 hektaru nosusinātu zemju.

Aug lopu
produktivitāti

Alūksnes rajona kolchozā „Pededze” daudz uzmanības veltī lopbarības bāzes nostiprināšanai, ar to veicinot piena lopu produktivitātes celšanos. Kopš gada sākuma kolchozā izslaukti caurmērā 2,300 kilogrami piena no govs. Tas ir augstākais piena lopu produktivitātes rādītājs rajonā.

Jaunas mašīnas
lauksaimniecībai

Baltijas mašīnu izmēģinājumu stacijā izmēģina ap 100 dažādu agregātu. Sevišķi daudz mašīnu domātas lopkopības fermām. Te izmēģina universālo slaukšanas aparātu, mechanizēto barības sadalītāju cūkām, skrāpju transportieri mēslu mēšanai, daudzus skābarības griežņus, kartupeļu mazgājamo mašīnu un citus agregātus.

Sagādāts
kurināmais ziemas
periodam

Ventspils skolas, slimnīcas un bērnu dārzi pilnīgi apgādāti ar kurināmo zīmi. Drīzumā pabeigs kurināmā piegādi kultūras un izglītības iestādēm. Līdz apkurināšanas sezonas sākumam iedzīvotājiem būs pārdoti ne mazāk kā 10 tūkstoši kubikmetru malšanas.

(LTA)

Par audzināšanas temām

ĢIMENEI — SVARĪGA LOMA BĒRNU AUDZINĀŠANĀ

Kādreiz rajona bibliotēka rīkoja lasītāju konferenci par bērnu audzināšanas jautājumiem. Skolotāji un citi daudz runāja par jaunās paaudzes audzināšanu skolā, par lielajām grūtībām, kādas skolai sagādā dažu bērnu audzināšana, cīņā izvilktus no izcilā padomju pedagoga A. Makarenko domām šajos jautājumos. Bet kāda māte — b. Surina, apmaiņoties pieredzē, savas domas izteica ļoti īsti:

— Pats galvenais — bērnu jau no pašas mazotnes pareizi, lietpratīgi audzināt ģimenē. Tad skolai grūtību nebūs.

Ka tā tiešām ir, apstiprina daudzi skolotāji.

— Biedres Surinas ģimene visuzskatāmāk parāda, kāda mīlīga loma jaunās paaudzes audzināšanā ir vecākiem, — saka otrās septiņgadīgās skolas direktore b. Flesnere.

Šajā skolā mācījušies visi b. Surinas bērni — dēls Vilnis, meita Gunta un tagad jaunākā meita Ārija. Vilnis un Gunta sekmīgi beiguši 7-gadīgo skolu, Kuldīgas vidusskolu. Vilnis jau ir ceturta kursa students Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā. Iestāties augstākā mācību iestādē gatavojas arī Gunta.

— Nav šaubu, ka arī Ārija sekmīgi beigs septiņgadīgo skolu, — saka b. Flesnere, — kaut gan viņas veselības stāvoklis pašreiz nav visai labs. Viņa ir aktīva pioniere, rosīgi piedalās skolas sabiedriskajos pasākumos.

Kādēļ skola par šiem bērniem atsaucas tik labi, kādēļ to mācīšanas un audzināšanas darbs nesagādā skolai nekā-

du grūtību, kādēļ skolai ar šiem vecākiem nav bijuši nekādi konflikti, kā tas dažkārt gads ar citiem vecākiem?

Izrādas, ka b. Surina savus bērnus sāka audzināt šā vārda visticšākā nozīmē jau no pašas mazotnes. Tikko bērns sāka rāpot, viņam mācīja saprast vārdus: tas ir atļauts un tas — nē. Šo vārdu jēga iesakņojās bērnu apziņā un vēlāk viņi paši saprata, kas ir labs un kas slikts, ko var darīt un ko nē.

Kad bērni paaugās, viņiem bija savs uzdevums ģimenē. Piemēram, Vilnim vajadzēja rūpēties par malkas un ūdens ienesānu. Kad Vilnis aizbrauca uz Rīgu mācīties, viņa pienākumus vajadzēja uzņemties Guntai. Tādā kārtā bērniem ieaudzina pienākumu apziņu. Vēlāk, kad viņi sāka iet skolā, tie uzskatīja par savu pienākumu mācīties. Šī attīstītā pienākumu apziņa arī ir iemesls, kāpēc bērniem teicamas sekmes skolā.

— Pienākumu apziņa viņiem tik liela, ka man dažreiz nevajadzēja kontrolēt, vai viņi mācības sagatavojuši vai nē, — saka b. Surina. — Viņi vienmēr tās bija sagatavojuši.

Pirmo paraugu bērns vienmēr gūst no saviem vecākiem un pārējiem ģimenes locekļiem. Svarīgs vecāku pienākums raudzīties, lai šis paraugs vienmēr būtu labs. Ļoti negatīva ierobežība ir meli. Bieži bērni iemācās melot tieši no saviem vecākiem. Tēvs vai māte, vēloties, lai bērns paklausā, apsola tam saldumus vai kaut ko citu. Bet izrādas, ka saldumu nemaz nav

mājas. Bērns ir piemānīts, viņš redz, ka vecāki melojuši. Tātad — to var darīt arī viņš.

Biedre Surina šajā ziņā bija ļoti uzmanīga, kā saka, nemētājās ar tukšiem solījumiem, bet ja kaut ko apsollāja, tad arī izpildīja. Arī bērni pierada vienmēr teikt patiesību. Bija gadījums, kad mazais Vilnis ar akmeni izsita kaimiņiem logu. Viņš iebeģa istabā, paslēpās un bija kluss „kā peli”. Kaimiņiene atnāca pie mātes sūdzēties. Māte samaksāja nodarītos zaudējumus, bet pēc tam nopietni runāja ar zēnu. Viņš nodarījumā atzinās, sīki izstāstīja kādos apstākļos logu izsitis un apsollīja tā nekad vairs nedarīt. Savu solījumu viņš arī pildīja.

Surinu ģimene nekad savus bērnus nav audzinājusi, tos perot, jo pērsana pazemo bērnu un vecāku cieņu. Viņi bērnus audzinājuši ar pārliecinošas metodes un tā pilnīgi aplicinājuši savas priekšrocības.

Katrā bērņā jau ļoti agri izpaužas savs raksturs. Bērnu audzinot tas nopietni ņemams vērā.

Ciešas saites b. Surinai ir ar skolu. Jau daudzus gadus viņa ir otrās septiņgadīgās skolas vecāku komitejas locekle, daudz palīdz skolai, vienmēr interesējas par savu bērnu gaitām skolā.

— Ir daudz ģimeņu, kas priekšzīmīgi audzinā savus bērnus, — saka b. Flesnere.

Lūk, Strautiņu ģimene. Tai otrajā septiņgadīgajā skolā mācās divi bērni — Indra un Andris, bet Ilmars šo skolu

jau beidzis un tagad apmeklē vidusskolu. Arī šie bērni mācās labi, uzvedas priekšzīmīgi, jo vecāki diendienā interesējas par savu bērnu gaitām skolā. Māte ir vecāku komitejas locekle.

Bet kāpēc gan Aivars Širmachers otrās septiņgadīgās skolas 4. klasē sēdēja trīs gadus, kāpēc viņš šo skolu atstāja, satiekot savus bijušos skolotājus uz ielas sveiciens vietā slepus parāda mēli?

— Reiz Aivars uzzīmēja neķītru zīmējumu par kādu meiteni, — stāsta b. Flesnere — Meitene bija ļoti satraukta, izmisusi, jutās pazemota. Aivars par vainīgu neatzinās, meloja.

Uz skolu vajadzēja atnākt māteli. Tā skolā ieradās ar lielu siksnu rokās.

— Ja tu to būsi darījis, es tevi nositīšu, — viņa kliedza un metās zēnam virsū ar siksnu.

Ko darīt? Ja atzīsies — nositīs, tātad vienīgā iespēja melot. Un Aivars arī to darīja. Tikai tad, kad iebraucās pedagogi, atbrīvoja zēnu no siksņas draudiem, viņš savu vainu atzina un to nožēloja.

Tas ir Aivars, kas uz ielas skolotājiem paslepus rāda mēli, bet pēc tam melo, melo ka nav darījis. Lūk, tik tālu novedusi „audzināšana” ar siksnu, kliegšanu un draudēšanu.

Jauno socialistiskās sabiedrības locekļu audzināšana — liels un atbildīgs uzdevums. Šo uzdevumu ne uz brīdi nedrīkst aizmirst bērnu pirmie audzinātāji — viņu vecāki.

V. Kļava

PADOMJU DZIMTENĒ

Altajieši nodevuši
196 miljonus pudu
labības

Altajas novada zemkopji čakli strādā, lai godam sagādātu Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu. Labība novāktā vairāk nekā 5 miljonu hektaru platībā. Novada kolchozi un padomju saimniecības nodevuši valstij 196 miljonus pudu labības.

Par 3,2 miljonu tonnu
vairāk piena

Mūsu zemes kolchozi un padomju saimniecības 8 mēnešos ražojuši par 3,2 miljoniem tonnu jeb par 21 procentu vairāk piena nekā taj pašā laikā pērnā pagājušajā gadā. Kolchozos un padomju saimniecībās šajā laikā no katras govs iegūti caurmērā 1496 kg piena.

Ceļ ģimeņu mājas

Vorošilovgradas apgabala Vorošilova vārdā nosauktā būvmateriālu rūpnīcas strādnieki uzsākuši plašu ģimeņu māju celtniecību. Ģimeņu mājas ceļ saimnieciskā kārtā. Pašreiz uzņēmuma strādnieki ceļ 30 divu un četru istabu lielas dzīvojamās mājas. Vairākas ģimenes jau pārvietojušās jaunceltās ģimeņu mājās.

Attēlā: uzņēmuma elektrīķis (no kreisās) V. Besedins, atslēdznieku brigades brigadieris A. Zimins un atslēdznieks A. Mulers ģimeņu māju celtniecības darbos.

Baškīrijas medus

Onišcenko kopj 105 bišu saimes, no katra stropa ieguvuši 106 kg medus.

Pēc aptuveniem datiem, Baškīrijas kolchozos no katras bišu saimes iegūti caurmērā 35 kg medus — par dažiem kg vairāk nekā visienesīgākajos gados pēdējā laikā.

Volgas ūdens griež 16
Kuibisevas HES
turbīnas

20. septembrī uzsākta Kuibisevas HES kārtēja, 16 hidroagregātu darbināšana tuksgaitā. Tuvojas nobeigumam pēdējā darbi 15. hidroagregatā, kas šajās dienās dos rūpniecisko strāvu, HES mašīnu zālē turpinās pēdējie četru hidroagregātu montāža.

Ekspluatācijas darbinieki, kas no celtniekiem pieņēmuši 14 tiklām pieslēgtos agregātus, jau dod Maskavai un Kuibisevas apgabalam 8 miljardu kilovatstundu elektriskās enerģijas.

Kinofestivals
pirmsoktobra dienās

Baltkrievijas pilsētās un ciemos notiek kinofestivals un tematiskās kinofilmu izrādes par vēstures un revolucionāriem notikumiem. Demonstrē arī filmas, kas atspoguļo padomju valsts sasniegumus 40 gados.

Visos Minskas un apgabala centra kinoteātros darbojas izstādes, kas veltītas padomju varas 40. gadadienai un Baltkrievijas PSR tautas saimniecības attīstības 6. piecgadu plānam.

Ražo virs plāna

Azerbaidžanas PSR Karadagas cementa rūpnīca izpildīusi savu solījumu ražot līdz gada beigām 1000 tonnu cementa virs plāna.

Karadagas cementa rūpnīca ir Vissavienības socialistiskās sacensības iniciatore starp būvmateriālu ražošanas uzņēmumiem. No gada sākuma uzņēmums nepārtraukti palielināja produkcijas līdzi, uzlaboja tās kvalitāti. Uzņēmums ievērojami pazeminājis ražošanas pašizmaksu un paaugstinājis darba ražību par 10 procentiem.

Attēlā: Karadagas cementa rūpnīca.

Kuldīgas volejbolistu revanšs

Svētdien Kuldīgā viesojās Saldus rajona vīriešu un sieviešu volejbola izlases komandas un šachisti, kuri draudzīgās cīņās sacentās ar mūsu rajona pārstāvējiem.

Kā pirmās sacentās volejbolistes. Saldus rajona pārstāves, ievērojami atpaliekot no mūsu volejbolistēm tehniskajā sagatavotībā, piedzīvoja 0:3 (4:15, 1:15 un 6:15) zaudējumu.

Ar lielu interesi tika gaidīti vīriešu komandu spēles, jo Saldus volejbolisti ir LBSB „Vārpa” Centrālās Padomes 1957. gada čempioni un šogad notikušajās draudzības sacensībās ar mūsu rajona izlases komandu viņi vienmēr laukumā atstāja kā uzvarētāji.

Skatītāji nebija vilušies — turpat divas stundas turpinājās cīņa, kurā līdz pat pēdējam brīdim nevarēja paredzēt uzvarētājus.

Jau no paša spēles sākuma redzams, ka uzbrukumā viesu volejbolisti, starp kuriem sevišķi izceļas I. Liepiņš, ir pārāki par mūsējiem, turpretī mūsu rajona izlases darbojas daudz kolektīvāk, ļoti pašizliedzīgi cīnās aizsardzībā.

Pirmais sets paiet līdzvērtīgā cīņā, vadībā atrodoties gan vienai, gan otrai komandai. Ar spēcijām J. Valnera gremdēm mūsu volejbolistiem izdodas ar 15:11 noslēgt setu savā labā.

Otrā seta sākumā viesi panāk 5:1 savā labā, pie kā liels „nopelns” ir mūsu volejbolistu ļoti slukti izpildītajam servē, no kurām vairums iet pāri laukumā sānu vai gala līnijai vai arī tieklā. Turpinājumā kuldīdznieki sāk servēt uzmanīgāk, kas arī tūlīt atsaucas uz rezultātu, kurš drīz vien jau ir 5:5, 8:7 un pat 14:8 pēdējo labā. Liekas, sets jau uzvarēts. Tomēr notiek pretējais, mūsējiem neizdodas gūt izšķirošo 15.

punktu un ar 16:14 setu savā labā noslēdz viesi.

Trešajā setā viesi sāk spēlēt par daudz pašpārliecināti un kuldīdznieki ātri vien izvēršas 14:3 vadībā. Redzot reālus zaudējuma draudus, Saldus volejbolisti sāk spēlēt kolektīvāk, daudz labāk cīnīties aizsardzībā un piecus punktus atgūst: rezultāts 8:14. Beidzot tiek gūti 15. punkti, un setu ar 15:8 uzvar Kuldīgas rajona izlases komanda.

Ceturtajā setā kuldīdznieki, it sevišķi G. Zaics, V. Brūns un G. Maurs cīnās vāji un viesi to pārliedzot ar 15:4 noslēdz savā labā. Komandas aiziet 5 minūšu atpūtu, pēc kam sākas izšķirošais — 5. sets.

Ļoti sasprindzinātā cīņā pie rezultāta 8:5 Saldus labā komandas apmainas laukumā pusēm. Tagad savukārt 6 punktus pēc kārtas gūst kuldīdznieki, bet pēc tam viesi atkal ne tikai rezultātu izlīdzina, bet izvēršas vadībā 14:13. Kuldīgas komandas treneris V. Gailis pieprasā minūtes pārtraukumu. Tas līdz un drīz vien rezultāts jau ir 15:14 kuldīdznieku labā. Atkal minūtes pārtraukums, tikai šoreiz to pieprasā Saldus komandas kapteinis Liepiņš. Servē V. Brūns, viegli raidītā bumba skar zemi pretinieka laukuma pusē, to pat neviens necenšas uzvert un gūts izšķirošais punkts — 16:14 mūsējo labā.

Līdz ar to interesantā spēle beidzās ar 3:2 Kuldīgas rajona izlases komandas labā. Skaists revanšs!

Šachā abu rajonu izlases komandu tikšanās noslēdzās ar 4:3 kuldīdznieku labā, no kuriem savus pretiniekus uzvarēja T. Remerts, A. Grandbergs un Riets, bet Stelmaks un J. Jansons cīņas beidza neizšķirti.

L. Trumšņs

legādāties obligācijas

1957. gada 30. septembrī Mas. kavā notiks kārtējā valsts 3%o iekšējā aizņēmuma 59. laimestu un 10. papildizloze. Pamatizlozē piedalīsies visas obligācijas, neatkarīgi no to legādes laika, bet papildizlozē — tās obligācijas, kas legādātas 9 mēnešus pirms izlozes un kuras saglabājušas talonu Nr. 10 un pārējos nākošos talonus.

Pilsoņi, nenokavējiet legādāties valsts 3%o iekšējā laimestu aizņēmuma obligācijas uz 30. septembra izlozi līdz 28. septembrim. Šī aizņēmuma obligācijas pārdod un pērk mūsu rajonā krāj-kases — Kuldīgā, Kabilē, Lielendā, Aisungā, Edolē.

S. Paegle

„MIJUKI-MARU”

slēpj pēdas

B. DROZDOVS

(6. turpinājums)

Apmēram pēc vienas dienas, 26. oktobra vakarā, pie apvārkšņa parādījās Dienvidsachalīnas piekrastes neskaidrās kontūras. Tālāk doties bija bīstami — tur robežsargi. Nolēma gaidīt tumsu. Izplūdes caurulei uzskrūvēja speciālu trokšņa slāpētāju un ar maziem apgrīzieniem braukāja tālu no krasta turp un atkal.

Kad iestājās nakts, bez ugunim virzījās uz krastu. Apstājās metros astoņdesmit, nolaida ūdeni laivu, Jamadzaki un Todzio nosēdās pie ariem. Aikava, iekams lēkt laivā, piegāja noslēpumainajam pasažierim.

— Nem šo atslēgu, Takasima. Tu zini, kam to vajaga atdot?

Takasima apstiprinot nolieca galvu.

Laiva bez trokšņa piegāja gandrīz cieši klāt krastam. Aikava uzvēla plecos cieši piebāzto murgursomu, nogaidīja spēju vilni.

Savijņojās ūdens zem viņa kājām, un nakts tumsa aprija amerikāņu spiega zaglīgo figuru.

Trokšņa slāpētājs, nauda, cigaretes, atslēga

Pēc aģenta Aikavas izcelšanas šoneris „Mijuki-maru” attālinājās trakojošā jūrā un zaglīgi bez ugunim devās uz dienvidiem gar Dienvidsachalīnas Ochotskas piekrasti. Apbraucis Anivas zemes ragu, tas iebrāuca tā paša nosaukuma jūras līcī un ar pilnām ugunim pēma kursu tieši uz padomju Korsakova ostu.

— Divas degvielu mucīnas — pār bortu, — nokomandēja kapteinis Jamadzaki. Pēc tukšo mucīnu skaita padomju robežsargi varēja atminēt, ka šoneris pa ceļam no Abasiri uz Korsakovu iegriezies vēl kaut kur.

Jamadzaki noņēma no izplūdes caurules trokšņa slāpētāju un devās uz kajīti gulēt.

Viss gāja tieši pēc plāna, ko izstrādāja amerikāņu izlūkošanas

Godājamā „Kritikas gaismā”!

Mēs, tas ir padomju saimniecības „Vārme” Zutēnu nodaļas strādnieki par tādu nelādīgu jaunīšu parašu kā „stīlošanu” bijām gan dzirdējuši, bet, kā saka, savās mājās šo netikumu vēl nebijām manījuši un par to bijām visai priecīgi. Bet tad kādā vakaru pēc kārtējās kinoizrādes, kad, kā pie mums tas parasts, sākas dejas, visu uzmanību saistīja kinomechanikis Zigurds Apsīns. Uzlēcis uz patafona savu iemīļoto skaņu plati „Mazā Annīna”, viņš stājās dejojāju pulkā un sāka tā jocīgi klanīties, vilka savu partneri gan uz vienu, gan otru pusi, taisīja jocīgus izklupienus, tīrīdams kājas kā vēja uz žoga izžautas sieviešu zeķes.

Viens otrs gan centās divainajam dejojājam aizrādīt, ka tāda gorišanās izskatās ne visai estētiski, bet Apsīns uz to, kā pats mīl sacīt: ne ar ausim neklāpēja.

Varbūt mēs ar Apsīnu ākstīšanos būtu apraduši tāpat kā ar salkanajam skaņu plātem „Mazā Annīna”, „Pumpīnrasā” un citām, ja viņš nesāktu demonstrēt arī citus savus talantus. Vispirms viņš sāka izrādīt savu talantu dzeršanā. Drīz vien nebija vairs neviena kinoseansa, kurā viņš nebūtu ieradies piedzīries. 21. septembrī viņš vispirms krietni iestiprinājās pirms kinoseansa, bet pēc tam divus pusstopus kopā ar paziņām izdzēra seansa laikā turpat kinokamerā.

Kamēr 22. septembra vakarā apmeklētāji vēlti gaidīja uz seansa, Apsīns saldi krāca, izgult dzērumu un nemaz kinoizražu punktā neieradās.

Dārgā „Kritikas gaismā”, lūdzam tevi ierosināt Kultūras nodaļai kaut ko darīt mūsu labā, jo baidāties, ka neatklājas vēl kāds līdzīgs Apsīna talants.

Vārmenieku vārdā uzrakstījis Juris Urķis

Skaties un brīnies

Kolchoza „Dzimentene” pirmās brigades brigadierim Krišam Konradam ir raksturīga īpašība: viņš ļoti mīl dzīvniekus, bet visvairāk peles. Jā, tieši peles! Par tām viņš rūpējas, kā teikt — dienu un nakti. Lūk, pie „Segļiem” pa visu lauku izsvaidītas labības sagrābas. Tikai mazu gabaliņu tālāk — līdzās priekšsēdētāja b. Plīta mājai kviešu lauks gan nogrābts, bet tā arī viss pamests. Pelēkie graužēji

te „kuļ” cik vien spējami, priecādamies par vēlijo brigadieru. Un ko nepaspēj peles, to paspēj lietusi...

Konrada „priekšzīmei” seko Raiņa vārdā nosauktā kolchoza otrās brigades brigadieris b. Trops. Viņa vadītajā brigādē pie kolchoza „Proletarietis” robežas uz lauka vēl „glabājas” pat rudzu sagrābas.

A. Dzelksnis

— Pagaidi, draudzīn, rugaini uzarsi, kad būsīm ievākušas pietiekami daudz graudu zīmai.

Kā uz dzirnavām braucu

Reis nu gan man jocīgi izgāja. Saņēmu no kolchoza avansā jaunās ražas rudzus un gribēju tos samalt Ivaudes dzirnavās. Ilksis iejūdzu gandrīz vai pašu labāko kolchoza bērni un braucu svīpdoms. Rudzu, dzirnavu stūris jau gandrīz aiz ceļa likuma, bet... pēkšņi mans bērnis iekrācas un saslejas pakalējās. Tik tikko noturējos rātos. Un vai zināt, kas tur bija? Gudrais lopiņš negāja pāri dzirnavu brīvlīžu tiltam, no kura atlikuši tikai

daži krustām šķērsām samētāti pussapuvuši dēļi. Tiešām, pārbraukt ar vāzumu tur vairs nav iespējams.

Ko man bija darīt? Gluži vienkārši — ņēmu graudu mal-su pa kārtai uz muguras un stīļu apmēram simts metrus uz dzirnavām, visu laiku brīnīdamies par rajona rūpniecības kombināta vadošo darbinieku panākumiem nolaidībā.

Lielais Juris

rās. Pamēģini atrast jūrā kuģi tā dā krāsā, ja ar to gadās nelaime.

Tas bija pirmais jautājums, kurus uzstādīja kapteinis Sobonevs, uzsākdams iepriekšējo izmeklēšanu japaņu šonera „Mijuki-maru” lietā. Pirmajam sekoja arī citi. Piestātnē Sobonevu sagaidīja robežsargu apakšnodaļas komandieris leitnants Belovs. Viņš ziņoja, ka pie šonera komandas locekļu nopratināšanas konstatētas aizdomīgas pretrunas viņu liecībās par ierašanās nolūku Korsakovā un atsašanās laiku ceļā. Sobonevs nolēma izdarīt rūpīgu šonera apskati.

Apskati izdarīja kapteinis Jamadzaki klātbūtnē. Leitnants Belovs no jauna pārjautāja, kādēļ šoneris ienācis padomju ostā, vai komandas locekļu vidū nav slimo un vai viņiem nav vajadzīga palīdzība. Jamadzaki pateicās par uzmanību un atbildēja to pašu, ko pirmoreiz, kad šoneri aizturēja sardzes kuteris „Bistrij”.

— Jamadzaki kungs, kādēļ jūs šoneri nokrāsojāt zilā krāsā? — jautāja Sobonevs japaņu valodā.

— Es nekrāsoju, priekšnieka kungs.

— Bet kurš tad?

— To man saimnieks Sibata pavēlēja.

— Kādēļ?

— Nezinu. Droši vien, lai šoneri tik viegli nevarētu ieraudzīt jūrā.

— Kādēļ tad jūs slēpāties, ja tik atklāti gājāt uz Korsakovu?

— Atļaid mani, kaptein, — Jamadzaki nokrita uz ceļiem. — Es, nabaga zvejnieks, neko nezinu.

Apskate turpinājās. Uz kuģa klāja pie kajītes sienas Sobonevs ieraudzīja kādu metala priekšmetu, kas atgādināja resnas caurules atgrīzumu, paņēma to rokās. Trokšņa slāpētājs! Lūk, kāda lieta...

— Iedarbiniet motoru, Jamadzaki, — viņš pavēlēja.

— Kādēļ, kungs? Es neprotu.

— Brauksit uz māju, Chokkaldo, — pasmeļās kapteinis.

Motors skaļi iedarbojās. Sobonevs uzskrūvēja trokšņa slāpētāju izplūdes caurulei. Trokšnis gandrīz apklusā. Tikai vāji drebēja kuģa korpus. Atkāpies par simt metriem — un neko vairs nedzirdēsi. Vecs pārkāpēju panēmiens, — nodomāja kapteinis.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Augļukoku audzētavi „Bau-žas” vajadzīgs zootehniks. Pieteikties uz vietas. Telefons Vārdupē 1.